

[A. C. Mortensen.]

men paa den anden Side er Betingelsen for, at deres Organisation kan faa nogen Betydning, den, at Erhvervet er i Stand til at betale en højere Løn.

I Haab om, at det foreliggende Lovforslag ikke blot vil skaffe Landbruget bedre Kaar, men ogsaa de mange, der direkte eller indirekte skal leve af Landbruget, anbefaler jeg det til en hurtig og velvillig Behandling, saavel i dette som i det andet høje Ting. Og lad mig bemærke, at skulde Flertallet i det andet høje Ting ikke være helt tilfreds med Lovforslaget, skal det ikke modtage Bebrejdelser fra vor Side, om det skulde fortsætte med den Taktik, det indførte ved Kødlovens Behandling.

Clausager: Det ærede Medlem Hr. Krag, der tidligere har været Partiet Venstres Ordfører i denne Sag, er endnu ikke arbejdsdygtig, og jeg skal derfor paa Partiets Vegne sige lidt om det foreliggende Lovforslag. Dog taler jeg ikke om alle de 4 Lovforslag, der er indbundet i eet Hæfte, men vil fortrinsvis holde mig til Konverteringen, og hvad dertil hører, medens en anden vil tage sig af det, der ikke staar i direkte Forbindelse med Konverteringen.

I det Lovforslag, som blev nævnt af den ærede foregaaende Taler (A. C. Mortensen), om Landbrugets Gældsforhold, der blev fremsat i Sommer i Juni Maaned, angik det første Afsnit Konverteringen, dog behandlet paa en anden Maade end hidtil, nemlig serievis, saaledes at det kunde gaa noget hurtigere end efter Konverteringsloven af 16. December 1933. Dette Forslag om Landbrugets Gældsforhold — og dermed altsaa ogsaa første Afsnit: Konverteringen — blev, som der staar i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, standset i Landstinget. Jeg tror, den ærede foregaaende Taler sagde, at det blev stemt ned i Landstinget; ja, Konverteringen blev stemt ned af de to Regeringspartier bl. a., medens vi for vort Vedkommende stemte for, — det er den nøgne Virkelighed. Dette Forslag har en noget anden Skikkelse end det, der blev fremsat i Sommer. Der er ændret en Del, og jeg kan for Resten godt sige, at en hel Del er ændret til det bedre, men der er jo et og andet endnu at bemærke. Men inden jeg gaar over til at sige noget om Afsnit I: Konverteringen, og hvad dermed staar i Forbindelse, vil jeg gerne stille et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Med hvilken Ret har

Nationalbanken standset Konverteringen ved en Skrivelse til de 6 Landkreditforeninger, vistnok i August Maaned i Sommer — i alt Fald anmodet dem om at standse? Jeg ved ikke af, at alle de Obligationer, der laa tilgængelige, var afkrævet Institutionerne. Den ærede foregaaende Taler sagde, at Konverteringen nu var standset, takket være Landstingets Optræden. Men det er jo slet ikke rigtigt. Jeg kan ikke se, at Standsningen har noget med det at gøre, der skete i Landstinget. Konverteringen kunde efter den gældende Lov, uanset Landstingets Optræden, sikkert godt være fortsat, og jeg vil gerne spørge: Gælder Konverteringsloven af 16. December 1933 ikke endnu? Og hvis det nu skulde ske, at der ikke kommer noget ud af dette her — man ved jo intet, før man er færdig med Behandlingen —, skal Konverteringsloven af 16. December 1933 saa ikke vækkes til Live igen? Det synes jeg dog var rart at faa nøjere Rede paa.

Jeg skal dernæst sige lidt om nogle Enkeltheder, men jeg vil dog forudskikke den Bemærkning, at der er en hel Del Smaating, som vi bedre kan tale om i Udvalget, og som ikke betyder ret meget — jeg skal kun pege paa noget af det betydningsfuldeste. Det første, jeg da sætter Fingern ved, er dette, at det nu ikke blot drejer sig om en Konvertering af de 6 Landkreditforeningers 4½ og 5 pCt. Obligationer, men om alle Kreditforeninger og Kreditkasser. Nu gælder det baade Land og By, og det var den ærede foregaaende Taler jo ogsaa opmærksom paa, idet han sagde, at denne Gang var det en storstilet Transaktion. Ja, det drejer sig om 2 600 Mill. Kr., der nu skal konverteres til lavere forrentede Obligationer. Det er en stor Transaktion — det er meget sandt —, og det kan jo godt være, at en og anden vil blive lidt bange for det og tro, at vi maaske slaar større Brød op, end vi kan bage. Jeg vil dog mene — men jeg skal ikke gøre mig alt for klog —, at det ikke er nogen Svækkelse at faa Bykreditforeningsobligationerne med, og jeg kan for saa vidt udtale min Tilfredshed med, at Ministeren har dristet sig til dette Skridt. Denne Udvidelse af Konverteringen vil ogsaa, hvis den kan lykkes, faa den heldige Følge, at vi ikke kommer til at ligge med to Renteniveauer, et i Landbruget og et andet og højere i Byerhvervene; det vil sikkert være en Fordel, om man kan faa det hele trukket ned i samme Plan. Det er for saa vidt en god Forandring, men derimod kan jeg ikke give den ærede foregaaende Taler Ret, naar han siger, det er „en storslaaet